

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 209:

Forslag til folketingsbeslutning om stillingtagen til organdonation.

Af Lone Møller (S), Naser Khader (RV) og Tove Videbæk (KD).
(Fremsat 10/5 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne vil med beslutningsforslaget her opfordre regeringen til inden den 1. januar næste år at fremsætte et lovforslag om, at alle unge, når de fylder 18 år, skal tilsendes oplysningsmateriale om organdonation og et donorkort med mulighed for at tilmelde sig Donorregistret.

Forslaget, som jo på mange måder er sympatisk, begrundes bl.a. med mangelen på især nyredonorer. Forslagsstillerne finder det derfor væsentligt, at informationen gives af en troværdig afsender, at det gøres så ubesværet og lettilgængeligt som muligt, og at det dermed sikres, at en personlig beslutning om tilmelding til Donorregistret eller udfyldelse af donorkort også rent faktisk føres ud i livet.

Kl. 16.20

Forslagsstillerne ønsker derfor, at der til alle, som fylder 18 år, udsendes et neutralt oplysende materiale om, hvilke overvejelser og hensyn der kan føre til enten beslutning om at tilmelde sig Donorregistret eller til det modsatte, samt om mulighederne for at udskyde beslutningen eller ændre den på et senere tidspunkt.

Hele målet med den oplysningsindsats, der foregår i dag, om organdonation er, at det skal gøres så nemt som muligt for den enkelte at tilkendegive sin holdning til spørgsmålet.

Det arbejdes der fortløbende på, dels via den af Sundhedsstyrelsen tilrettelagte oplysningsindsats, dels via udsendelse af tilmeldingskort med sygesikringsbeviset. Alle mellem 18 og 70 år, som af den ene eller den anden grund skal have et nyt sygesikringskort, får sammen med det nye sygesikringskort tilsendt et tilmeldingskort til Donorregistret. Det vil f.eks. sige, at når man skifter læge, eller man har tabt sit sygesikringskort, eller hvis man flytter, så bliver man altså konfronteret med spørgsmålet her.

Amtsrådsforeningen har oplyst, at der inden for den seneste 5-måneders-periode er knap 137.000 unge mellem 18 og 25 år, som har modtaget donortilmeldingskort sammen med sygesikringsbeviset. Så man må altså sige, at udsendelsen med sygesikringskortet er en ordning, som når ganske godt ud i den aldersgruppe, der er målgruppen i forslaget her, for en ungdomsårgang består i gennemsnit af ca. 60.000 personer. Så med den udsendelsesfrekvens, der er, er det altså sådan, at tre fjerdedele af gruppen årligt modtager et tilmeldingskort, og det må man da sige giver rige muligheder for at få taget stilling.

Der har i den senere tid været debat om unges stillingtagen til organdonation. Det er en vigtig debat, som jeg hilser meget velkommen. Og på baggrund af debatten, som jo i nogen grad også er inspireret af beslutningsforslaget her, har Indenrigs- og Sundhedsministeriet sammen med Sundhedsstyrelsen overvejet, hvad man særlig kan gøre i forhold til aldersgruppen her, og hvordan man generelt kan gøre det lettere for den enkelte at tage stilling.

Over for de helt unge overvejes det, om det er muligt at sende oplysningsmateriale ud sammen med andre offentlige papirer end lige sygesikringsbeviset. Det skal undersøges, om man kan udsende donorkort sammen med f.eks. sessionspapirer, ansøgningsskemaer til uddannelsesinstitutioner, stemmekort, kørekortspapirer. Det overvejes også, om der er en mulighed for en særlig indsats over for gymnasieelever, og på samme måde undersøges det, om der er mulighed for en indsats målrettet mod de frivillige bloddonorer.

Der planlægges også tiltag, som berører alle, altså ikke bare de unge. Det planlægges, at det snarest bliver muligt at indsende tilmelding til

Donorregistret mere anonymt. Det kan f.eks. gøres ved at gøre det muligt helt praktisk at lime siderne i tilmeldingskortet sammen, sådan at afkrydsning ikke umiddelbart kan ses af alle, som får kortet i hånden.

Det sikres også, at alle udsendte tilmeldingskort er forsynet med »porto betalt«, uanset om de udsendes af Sundhedsstyrelsen eller sammen med sygesikringskortet for at fjerne det, der jo ikke er et spørgsmål om penge, men som kan være en praktisk barriere: Jeg vil gerne tilmelde mig, men jeg mangler lige frimærket, op på hyl- den, og hvornår var det så lige, at man fik vendt tilbage, når nu kortet har forputtet sig i stakken af andre papirer.

Endelig gøres det nemmere at finde oplysninger om organdonation på ministeriets hjemmeside. Der bliver en overskrift på hjemmesidens forside, som vil føre direkte til folderen.

Med disse tiltag, som vi er i gang med at tage, inspireret af debatten og inspireret af forslaget her må jeg sige, at stort set alle på og lidt over 18 år vil modtage tilmeldingskort, og nogle vil endda modtage kort fra flere sider. Samlet set må man derfor sige, at der vil være gode muligheder for, at denne aldersgruppe kan tilmelde sig eller på anden vis tilkendegive sin holdning, såfremt de ønsker det.

Jeg synes, at vi her i virkeligheden står med en meget vigtig sag. Det er vigtigt at få så mange som muligt til at træffe et valg, tage en beslutning på et oplyst grundlag om spørgsmålet om organdonation. Det er vigtigt i forhold til de unge, og det er generelt vigtigt; det tror jeg alle er enige om.

Kl. 16.25

Derfor er jeg meget, meget indstillet på at drøfte nærmere med sundhedsordførerne, hvordan vi bedst kan komme ud til den målgruppe, den aldersgruppe, der her er i fokus, og få dem til at træffe beslutning om organdonation. Jeg synes sådan set ikke, der er nogen grund til i spørgsmål af denne her karakter, at forskellige partitilhørsforhold skal afholde nogens ideer fra at blive vendt og overvejet nærmere.

Vi er formentlig alle sammen her i salen meget interesserede i at få befolkningen generelt til at tage stilling og i særlig grad jo få de unge til at tage stilling. Jeg tror, at vi på den måde kan få alle ideer vendt på en langt mere konstruktiv måde end den, man umiddelbart kan via det forslag her, som lægger op til lovgivning. Jeg vil i hvert fald meget gerne tage initiativ til at samle kredsen af sundhedsordførere til en diskussion

af, hvordan vi kan tage yderligere skridt i forhold til dem, jeg her har præsenteret, for at sikre, at flest muligt aktivt tager stilling til spørgsmålet om organdonation.

Det er altså på den meget positive baggrund af imødekommenhed og med et meget klart signal om, at vi sådan set her står med et fælles signal, at jeg må tilkendegive, at det er regeringens opfattelse, at der ikke er behov for at ty til lovgivning om udsendelse af oplysningsmateriale og donorkort til denne aldersgruppe.

På den positive baggrund kan regeringen derfor ikke støtte forslaget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg vil godt bede ministeren blive. Fru Lone Møller har bedt om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Blot et enkelt spørgsmål.

Skulle jeg forstå det sådan, at ministeren giver et tilsagn om, at intentionerne er at nå alle 18-årige? Hvordan vi så bedst muligt når dem, er så det, ministeren ønsker at vi skal tage en drøftelse af, men at målgruppen generelt skal nås, og ikke sådan, at vi kun lige ryger ud til dem, der skal på session og hvad ved jeg.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Vi går videre i ordførerrækken.

Inger Støjberg (V):

Når vi i dag behandler beslutningsforslaget om stillingtagen til organdonation, er det med en bevidsthed om, at beslutningsforslaget omhandler en meget vigtig og relevant, men også meget følelsestung beslutning, som vi alle før eller siden bør træffe.

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne foreslår, at vi med en lov skal bestemme, at alle 18-årige får tilsendt materiale om organdonation og på den måde skal animeres til at tage stilling til, om de ønsker at være organdonor eller ej, og i hvilket omfang det i givet fald skal være.

Der mangler organer til donation, og i Venstre bakker vi helt og holdent op om hensigten med at få flere til at tage stilling, men vi er ikke enige

i, at man lovbestemt skal modtage et tilbud om at blive organdonor på sin 18-års-fødselsdag sammen med fødselsdagskortet fra mormor og moster.

Men vi er helt enige i, at opfordringen skal gives. Vi kan derfor fuldt og helt bakke op om indenrigs- og sundhedsministerens tilbud om at samle ordførerne med henblik på at finde frem til den bedste løsning på problemstillingen.

Jeg ser også som sundhedsministeren en række muligheder for, hvordan vi kan komme i kontakt med den helt unge gruppe af potentielle donorer, idet det offentlige jo jævnlige som også før nævnt er i kontakt med gruppen, det være sig både, når man skifter læge, og når der af den grund skiftes sygesikringsbevis, når der indkaldes til session som også før nævnt, og når kørekortet udstedes.

Vi synes derfor, det er vigtigt at overveje alle de muligheder, der ligger lige for fødderne af os, frem for at lovfæste et krav om at udsende et brev.

Ét er dog utrolig vigtigt, og det er, at materialet er helt neutralt, lægger op til eftertanke og gør opmærksom på, at det at være organdonor er en privat beslutning. Der er ingen tvivl om, at hvis man som 18-årig skal tage stilling til så stort et emne, som hvad der skal ske med ens krop, når man dør, så skal beslutningsmaterialet være oplysende, neutralt og vække til eftertanke. Bevidstheden om døden ligger heldigvis for langt, langt de fleste meget, meget fjernt, når man kun er 18 år.

Venstre støtter med andre ord intentionerne i beslutningsforslaget om, at de helt unge skal tage stilling, men vi ønsker ikke, at der skal lovgives om det.

Kl. 16.30

Jeg vil på Venstres vegne takke for ministerens invitation til en drøftelse med ordførerne om, hvorledes vi bedst løser den store udfordring, som det jo er at få de helt unge til at tage stilling i en vigtig sag som denne.

Lone Møller (S):

Alt for mange patienter står i dag på venteliste til at få ny nyre, ny lunge, ny lever eller nyt hjerte. Det siger tallene i sig selv, og derfor er der behov for at tage initiativer på området.

Forslaget er målrettet mod unge mennesker. Det foreslås, at alle unge, når de fylder 18 år, får tilsendt noget oplysningsmateriale om organdonation samt donorkort med mulighed for at tilmelde sig Donorregisteret.

Vi er nødt til at gøre noget aktivt for at få folk til at tage stilling, så vi ikke kun lader det være op til de pårørende. Ved at lade de 18-årige drøfte spørgsmålet med familie og venner rammer vi en stor gruppe af befolkningen, og det er derfor væsentligt at gøre menneskers stillingtagen til organdonation så ubesværet og lettilgængelig som mulig og dermed sikre, at en personlig beslutning om tilmelding til donorregisteret eller udfyldelse af et donorkort rent faktisk bliver ført ud i livet.

Beslutningsforslaget går som sagt ud på, at alle 18-årige skal have tilsendt et neutralt, oplysende materiale. Vi har lige hørt ministeren her fra talerstolen give tilsagn om, at ministeren er åben over for at finde en model, der så smidigt og hensigtsmæssigt som muligt kan nå målgruppen, altså de 18-årige. For mig er det ikke så afgørende, hvilken måde man gør det på, for mig er det afgørende, at budskabet når ud til de unge mennesker, at de får materialet og får mulighed for at tage stilling. Men det er også vigtigt for mig, at det er en varig ordning, som bliver etableret, og at man ikke lander på en kampagne, hvor man bare forsøger sig en enkelt gang.

Som det fremgår af forslaget, mener jeg, det skal være et initiativ, der så at sige skal være gældende for altid, indtil vi finder frem til noget bedre, og med det for øje og med ministerens tilsagn vil jeg være positivt indstillet, hvis partierne i Folketinget synes, det er en god idé, og at det er noget, vi kan lande på.

Da De Radikales ordfører ikke kan være til stede, skal jeg sige på deres vegne, at de som medforslagsstillere i sagens natur kan tilslutte sig forslaget.

Birthe Skaarup (DF):

Gennem flere år har der været problemer med at skaffe organdonorer, og spørgsmålet har været til livlig debat.

For nylig blev der fokuseret på, at vi endnu en gang har ventelister på området. Der står f.eks. 531 patienter på venteliste til en nyretransplantation, og mange af patienterne på den venteliste har en rigtig dårlig livskvalitet. Det har lange udsigter med at få en donor, det ligger mange år ud i fremtiden, og det medvirker til den dårlige livskvalitet, at de må i dialysebehandling flere gange om ugen.

Det er et voldsomt pres at være syg. Det er også et pres for familien, specielt i de tilfælde, hvor der ikke er lyse udsigter til at komme i betragtning til et nyt organ, og derfor mener vi i

Dansk Folkeparti, at der bør gøres en ekstra indsats ud over den, der allerede foregår. Ministeren har nævnt forskellige områder, hvor man oplyser om, hvad det medfører, når man vælger at være donor, men vi vil godt have en mere samlet indsats. Jeg vil ikke sige, at man skyder med spredhagl, men vi vil alligevel gerne have en mere konkret udmøntning af indsatsen.

Kl. 16.35

Dansk Folkeparti har gennem et stykke tid spurgt ministeren, om han vil igangsætte nogle særlige initiativer for at finde flere organdonorer. Spørgsmålet er faktisk blevet stillet på baggrund af, at Venstres amtsrådsmedlem i Århus Amt, Hans Kargaard Thomsen, igen har stillet det forslag, han tidligere har været fremme med, og som jeg i sin tid også støttede i amtsrådet, nemlig at man som 18-årig skal have tilsendt et skema, så man netop på det tidspunkt har mulighed for at vælge, om man vil tilmeldes et organdonorregister. Vi synes, det forslag er mere sympatisk end det, andre har foreslået: Såfremt man ikke melder fra, er man automatisk organdonor. Den metode kan efter vores vurdering volde mange problemer for de pårørende, når de eksempelvis ved, at den afdøde med hundrede procents sikkerhed aldrig ville have indvilliget i at være organdonor.

Med den ordning, som foreslås i beslutningsforslaget, kan man få en diskussion i gang med familien og få gennemdiskuteret den store handling, det er at melde sig som potentiel organdonor. Vi har derfor stor sympati for det foreliggende forslag, hvilket vi også tidligere har givet udtryk for, og ministeren har tilkendegivet over for os, at han overvejer, hvordan man kan sætte nogle særlige initiativer i gang over for de 18-årige. Vi forestiller os, at i det materiale, som måtte blive udsendt til de 18-årige, pointeres det, at det er en ganske særlig handling, man foretager, såfremt man vil være organdonor, og at man skal drøfte det med sin familie. Yderligere synes vi, det er vigtigt, at når man som organdonor stifter familie, tager man igen spørgsmålet op med kæreste, kone eller hele familien, fordi tingenes tilstand hurtigt kan ændre sig. Det er en alvorlig beslutning, man træffer ved at melde sig som donor, og det skal man i hvert tilfælde have for øje.

Vi har bemærket, at ministeren har tilkendegivet, at han ønsker at kalde partierne sammen til en drøftelse. Det er vi naturligvis åbne over for, og i Dansk Folkeparti ønsker vi ligesom fru Lone Møller en varig ordning. Vi må her fra Fol-

ketinget på alle mulige måder prøve at leve op til det, som rigtig mange i samfundet ønsker, nemlig at skaffe flere organdonorer.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil indledningsvis gerne sige tak til forslagsstillerne for at have sat dette vigtige emne på dagsordenen.

I Det Konservative Folkeparti er vi helt enige med forslagsstillerne i, at der er behov for, at flere tilmelder sig donorregisteret, og tanken om at sende materiale ud til alle på deres 18-års fødselsdag er absolut en af de tanker, vi er meget tiltalt af. Jeg har som de foregående noteret mig, at ministeren har indbudt alle ordførerne til drøftelse af problemstillingen. Den indbydelse vil jeg meget gerne sige ja tak til, og jeg håber og tror, at vi får lejlighed til at vende de mulige modeller.

Om problemet vil jeg i øvrigt sige, at det er en oplagt sag at forsøge at nå de unge, men jeg mener faktisk også, der er et stort behov for at forsøge at nå andre aldersgrupper. Når det er sådan, som det anføres i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at 47 pct. af befolkningen savner oplysning om organdonation, mener jeg, man må konstatere, at oplysningsindsatsen ikke er god nok. Jeg tror f.eks., at der er mange på nogenlunde min alder, der ikke ved, om de er for gamle til at blive organdonorer. Det er de faktisk ikke – måske nok, hvis det drejer sig om hjerte-transplantation, men i almindelighed ikke, hvis det drejer sig om andre organer.

Kl. 16.40

En vigtig ting i forbindelse med organdonation er for mig at se, at de, der tager en beslutning – hvad enten de beslutter sig for at tilmelde sig Donorregistret eller for at sige aktivt fra, for det er naturligvis også i orden – fortæller deres nærmeste, at de har taget den beslutning, de nu engang har. For et forældrepar, der sidder ved en hjernedød søns eller datters seng og får at vide, at den døde har ønsket at være organdonor, kan det være en voldsom oplevelse midt i sorgen og fortvivlelsen, så hvad vi end kan blive enige om med det formål at udbrede viden om organdonation, er oplysning til de pårørende en meget vigtig og væsentlig ting.

Lad mig gentage, at Det Konservative Folkeparti er meget positivt over for tanken om at sende materiale til alle på deres 18-års fødselsdag eller måske i umiddelbar tilknytning dertil. Men vi mener ikke, det er nødvendigt med lov-

givning, og derfor kan vi ikke direkte stemme for beslutningsforslaget, som det ligger.

Lene Garsdal (SF):

Det er et stort problem for det stigende antal personer, der rammes af nyresvigt eller svigt i et andet organ, at der ikke er tilstrækkelig adgang til organer til transplantation. Det er en meget ulykkelig situation, at patienter i deres fortvivelse kan fristes til illegalt at købe f.eks. en nyre i et tredjeland, og det er så meget mere beklageligt, når undersøgelser – som det også fremgår af forslaget – viser, at næsten 80 pct. af befolkningen har en positiv holdning til organdonation.

De af os, der har haft pårørende, der har stået på venteliste til en nyre eller et andet organ, ved, hvor fortvivlet situationen er. Men også beslutningen om selv at være donor kan være vanskelig at træffe i mange familier, og mange undlader derfor at træffe en sådan beslutning. Det er derfor vigtigt, som det også fremgår af forslaget, at tale med sin nære familie om beslutningen, så man ikke risikerer, at når de pårørende står ved den døende, nægter de at acceptere den døendes beslutning om at være donor.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, har patienter med f.eks. nyresvigt et meget vanskeligt liv. Men lykkes transplantationen, sker der en dramatisk ændring til det bedre og måske til et helt normalt liv, og der er derfor i høj grad behov for, at flere melder sig som organdonorer. Selv om Sundhedsstyrelsen har afsat midler til informationsindsats og kampagner for at fremme organdonation, er det åbenbart ikke tilstrækkeligt til at sikre det tilstrækkelige antal donorer, når indtil nu kun ca. 10 pct. af den danske befolkning er tilmeldt registeret.

Forslaget er, som vi har hørt, rettet mod de unge, der ved 18-årsalderen skal have neutral information om muligheden for at blive tilmeldt Donorregistret. For SF at se er spørgsmålet imidlertid, om det i tilstrækkelig grad vil sikre, at alle de mennesker, der egentlig gerne vil være donor, men som af den ene eller den anden grund ikke har taget beslutning om det, også får information. Undersøgelsen af viljen til at donere peger jo i retning af, at mange bare ikke får taget sig sammen.

I SF arbejder vi med et bredere forslag, som vi i hvert fald indtil i dag havde planer om at fremsætte i næste samling. Vi ønsker, at det skal fremgå af sygesikringsbeviset for alle danske statsborgere over 18 år, om de ønsker at være

donorer. Vi forestiller os, at alle nyudstedte sygesikringskort skal indeholde nogle afkrydsningsfelter, hvor der tages stilling til spørgsmålet. Det kan ske i forbindelse med udskiftning af sygesikringskortet, men – og jeg kan forstå, at ministeren også har været inde på det – kunne det også ske i andre forbindelser, hvor borgeren er i kontakt med det offentlige, f.eks. ved udstedelse af kørekort, pas eller lignende.

Jeg vil gerne på SF's vegne takke for muligheden for at deltage i et møde, hvor vi kan se nærmere på sagen. Vi ønsker som sagt gerne en bredere kreds end lige akkurat de unge ved 18-årsalderen for at tage højde for det ønske, der åbenbart er i en stor del af befolkningen om at donere, men forslaget er et skridt i den rigtige retning, så vi vil støtte forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Da Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod, ikke kan være til stede, skal jeg sige, at vi gerne støtter dette forslag, fordi vi mener, det er vigtigt, at der arbejdes for, at alle, som ønsker at være organdonor, også registreres som sådan.

Kl. 16.45

Der er ingen, der skal tvinges eller presses til at være organdonor, men det er klart, at de, der ønsker at være det, skal selvfølgelig registreres som sådan. Det er et vigtigt udgangspunkt for os, og vi synes også, det ville være relevant at overveje i samme omgang, hvordan der kan arbejdes for at skaffe flere knoglemarvsdonorer og bloddonorer.

Endelig vil vi godt i udvalgsarbejdet benytte lejligheden til at diskutere, om det er relevant at lovgive om, hvordan der skal laves kampagner, eller om det netop er et område, som egentlig burde overlades til de relevante fagpersoner. Det kan vi tage en diskussion om under udvalgsbehandlingen, men selve intentionen bag og udgangspunktet for forslaget er vi positive over for.

Tove Videbæk (KD):

Ved nytårstid stod 531 danskere på venteliste til en ny nyre, og meget tyder på, at de kommer til at vente længe. I 2003 blev der i alt gennemført 176 transplantationer i Danmark, og i de seneste år er antallet af patienter i dialyse steget med 5 pct. hvert eneste år. Samtidig er antallet af donororganer uændret, og det kræver ikke megen fantasi at forestille sig, at fristelsen er stor for de nyrepatienter, der har råd til at købe en nyre i et tredjeverdensland på illegal vis.

Der kan dårligt herske tvivl om, at der er brug for flere organdonorer i Danmark, hvis behovet skal opfyldes, men samtidig er det vigtigt at fastholde, at det helt og aldeles er op til den enkelte, hvorvidt man vil være donor. Det valg må man træffe efter samtale med de nærmeste, og en person, der vælger at sige nej til at være donor, skal ikke påtvinges dårlig samvittighed fra samfundets side.

Den vigtigste opgave lige nu er at få befolkningen til at tage stilling, og derfor er Kristendemokraterne medforslagsstillere til dette forslag, der går ud på at tilsende alle unge, der fylder 18 år, et neutralt, oplysende materiale om organdonation, der skal opfordre dem til at tage stilling.

Uanset om man ønsker at være donor eller ej, ønsker Kristendemokraterne at gøre det lettere at tage aktiv stilling efter drøftelser med familie og kæreste, og det er netop det, der er formålet med forslaget. Forslaget går ud på, at alle unge, der fylder 18 år, får tilsendt oplysningsmateriale, så de netop kan tale med deres familie, kæreste, venner osv. om sagen. Det er vigtigt, at denne dialog, denne samtale kommer til at foregå, og at man tager sig tilstrækkelig tid til den.

Den 18-årige kan så beslutte sammen med de pårørende, om han eller hun vil sige ja eller nej her og nu eller godt vil vente med at tage stilling. Det er vigtigt, at hver enkelt selv tager stilling, og Kristendemokraterne vil aldrig støtte en ordning, som går på, at hvis man ikke melder fra, er man donor. Det ville jo helt generelt betyde, at alle fødes som donorer, og det tager vi afstand fra. Men denne model, hvor der sendes oplysninger ud til alle 18-årige, går vi meget ind for. Vi synes godt om den ordning, og derfor er vi medforslagsstillere til forslaget.

Samtidig vil jeg sige, at jeg synes, det er meget positivt, at ministeren vil kalde sammen til en drøftelse, så vi kan finde frem til en måske endnu bedre model, og det vil jeg naturligvis med glæde støtte. Vi ser frem til at blive indkaldt til dette møde, og vi ser frem til, at der kan findes en god og, som nævnt af flere, varig model, så det ikke blot er et projekt, der løber i få år, men noget, der fortsætter. Samtidig skal vi diskutere, hvordan vi udbreder viden om organdonation til ikke blot de 18-årige, for undersøgelser viser jo, at 47 pct. af befolkningen savner information om organdonation.

Til slut vil jeg gerne slå fast, at Kristendemokraterne mener, at ethvert menneske er i sin fulde ret til at disponere over så vel egen krop som

egne organer. Det bør være den enkeltes suveræne, selvstændige beslutning, om vedkommende vil donere organer eller ej, og derfor er det godt, at der nu findes en model, som kan give alle danskere den bedste mulighed for at træffe beslutning og også meddele beslutningen til fællesskabet.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Fru Lone Møller som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 16.50

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne på partierne bag det fremsatte forslags vegne takke for den positive indstilling, der er givet udtryk for her i salen.

Det er utrolig dejligt, når debatten om så vigtige ting ikke overgår til at blive partitaktiske drøftelser eller strategier, men at der bliver givet udtryk for, at alle er optaget af, at der skal gøres noget mere for at få løst problemet. Vi skal måske også længere ud end lige nøjagtig til de 18-årige, og måske skal der også kigges lidt på, hvordan vi får flere knoglemarvsdonorer og bloddonorer, for det er noget, vi alle sammen er interesserede i.

Ministeren har givet et tilsagn, og det er jeg meget glad for. Jeg har jo de sidste uger oplevet, at ministeren har været rigtig positiv, og det er jo dejligt. Der er faktisk mange ting, vi skal drøfte hen over sommeren, men nogle gange kan de jo gå i glemmebogen, når man først har fået ferie, så derfor vil jeg godt bede ministeren – ministeren kan bare nikke – give en bekræftelse på, at når vi har haft de drøftelser, kan vi inden den 1. januar 2005 finde en model, vi er enige om. Jeg kan se, ministeren nikker.

Jeg er glad for min sommerferie, og jeg håber da, vi får lidt sommerferie, men jeg er parat til at bruge noget af den til at finde en god løsning.

Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemming

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør

indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 199:

Forslag til folketingsbeslutning om at bruge miljøpolitikken til at skabe flere job.

Af Ole Sohn (SF) m.fl.
(Fremsat 23/4 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

SF foreslår i sit beslutningsforslag, at man bruger miljøpolitikken til at skabe flere job, og SF har fem konkrete forslag til, hvordan det kan lade sig gøre.

SF foreslår, at man for det første fremrykker en renovering af vandledningerne og kloaknettet; at man for det andet oprenser flere giftgrunde; at man for det tredje fremmer skovrejsning og naturpleje; at man for det fjerde laver en ny grøn jobpulje, og at man for det femte afsætter flere penge til produktudvikling og forskning inden for renere teknologi m.v.

Jeg finder forslagene bemærkelsesværdige. For nylig stillede SF i det reviderede forhandlingsudspil til vandmiljøplan III forslag om miljøtiltag, som indebærer negative beskæftigelsesmæssige konsekvenser, så man må spørge sig selv, om SF's politik er gennemtænkt og troværdig, når man med den ene hånd er parat til at nedlægge arbejdspladser og med den anden vil oprette nye.

Til SF's forslag vil jeg helt generelt sige, at regeringen de sidste 2 år har gennemført en række initiativer for at øge beskæftigelsen og nedbringe ledigheden. For regeringen er det vigtigt, at der er fokus på ordinær beskæftigelse, og med forårspakken lancerede regeringen en række omfattende initiativer for at styrke beskæftigelsesudviklingen og reducere ledigheden. Regeringen har med forårspakken ønsket at fremskynde opsvinget, og det har givet en væsentlig stimulans til konjunkturudviklingen, men uden

at skabe risiko for overophedning og pres på arbejdsmarkedet.

I 2004 udgør pakken 11 mia. kr., i 2005 9 mia. kr., og set i den sammenhæng vil SF's forslag om initiativer til en styrkelse af beskæftigelsen formentlig være overflødige. Det er derfor regeringens vurdering, at der ikke er behov for yderligere initiativer til at understøtte konjunkturudviklingen, og i øvrigt kan jeg nævne, at ledigheden nu er faldende for tredje måned i træk.

For at vende tilbage til SF's fem forslag vil jeg knytte et par bemærkninger til hvert af dem. SF's forslag om at fremrykke renovering af kloak- og vandledninger er i tråd med regeringens politik på området, men strider imod princippet om, at områderne skal hvile i sig selv, altså at omkostningerne skal være dækket fuldt ud af brugerne. Jeg kan oplyse, at der i 1994 blev indgået aftaler med kommunerne om at afsætte ca. 1,2 mia. kr. om året i perioden 1994-2008 til renovering af kloaknettet. Udgifterne dækkes af brugerne og kan lånefinansieres, og der bliver i øjeblikket gennemført en evaluering, som viser, at aftalens målsætninger holdes.

Med hensyn til at oprense flere giftgrunde har vi netop lavet en låneordning, som skal afhjælpe problemet med den lange ventetid, der er forbundet med at få midler fra værditabsordningen til oprydning af en forurenede grund. Vurderingen er, at ca. 200 grundejere ud af de i alt 384, der står på ventelisten til værditabsordningen, vil benytte låneordningen, og dermed vil der ske en fremskyndet oprensning af forurenede grunde for ca. 160 mio. kr.

Kl. 16.55

Der er indgået aftaler mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti om at afsætte henholdsvis 50 og 60 mio. kr. på finanslovene for 2003 og 2004 til skovrejsning og naturpleje. Regeringen prioriterer derfor allerede skovrejsning og naturpleje meget højt.

SF foreslår, at der oprettes en grøn jobpulje. Baggrunden for, at regeringen i sin tid nedlagde puljen, var, at den efter vores opfattelse havde udspillet sin rolle, idet arbejdsløsheden var langt lavere, end da den blev oprettet. Regeringen anså det også for mere hensigtsmæssigt at fremme beskæftigelsen gennem generelle arbejdsmarkedspolitiske tiltag, og vi fandt i øvrigt også, at indholdet af de støtteprojekter ikke var acceptabelt i alle tilfælde.

SF's forslag om at satse på produktudvikling og forskning i energi- og ressourcebesparende teknologier strider også imod regeringens poli-